LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO 100. SEZONAS NOSLĒGUMA KONCERTS

100th SEASON CLOSING CONCERT

Ceturtdien, 2026. gada 14. maijā , plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Thursday, 14 May 2026, at 7 PM at the Riga Congress Hall

HANSS KRISTIANS ĀVIKS | HANS CHRISTIAN AAVIK – vijole | violin
Diriģente | Conductor **KRISTĪNA POSKA | KRISTIINA POSKA**

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Patrons:

SIGNET BANK

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

LUDVIGS VAN BĒTHOVENS (*Ludwig van Beethoven*, 1770–1827)

Koncerts vijolei un orķestrim Remažorā op. 61 (1806)
Concerto for Violin and Orchestra in D Major op. 61 (1806)

I. *Allegro ma non troppo*
II. *Larghetto*
III. *Rondo. Allegro*

40 – 45’

II DAĻA | PART II

PĒTERIS VASKS (1946)

Otrā simfonija (1999)
Symphony no. 2 (1999)

35 – 40’

Kultūras ministrija
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
MŪZIKAS SAULE

BĒTHOVENS

Ja iedziļināmies Bēthovena biogrāfijā, varam mēģināt iztēloties, kā šajā mūzikā jaunekļa dedzīgums sastopas ar pirmajām nopietnajām dzīves vētrām – dzirdi pamazām zaudējošais komponists cenšas slēpt no pasaules savu nelaimi. No otras puses, šādā ceļā varam nonākt pie spekulatīvas melodramatizēšanas. Bēthovena Vijolkoncerts ir spēkpilns darbs, kas vienlīdz pārliecinoši rāda gan komponista apbrīnojamo meistarību, gan to viņa personības sangvinisko daļu, ko nepārmāc holēriskā temperamenta dominante.

Koncertu vijolei un orķestrim Bēthovens komponējis pēc austriešu vijolnieka un diriģenta Franča Klementa (1780–1842) pasūtinājuma 1806. gadā. Tā paša gada maijā, pēc dažu avotu ziņām, notikusi Bēthovena slepenā saderināšanās ar Terēzi Brunsviku (kāzu gan nebija), un ir uzskats, ka Vijolkoncertā saklausāms iemīlējušamies komponista laimīgums. Opuss veltīts Bēthovena bērnības draugam un *Theater an der Wien* solovijolniekam Stefanam fon Breiningam (kura sievai savukārt pēc diviem gadiem tapa joprojām mūsdienās spēlētais šī koncerta pārlikums klavierēm un orķestrim). Vijolkoncerta pirmatskaņojums notika 1806. gada 23. decembrī *Theater an der Wien* (Klements tobrīd bija šī teātra diriģents).

Ar izcilu mūzikas atmiņu un izcilām mūziķa dāvanām apveltītā Franča Klementa vijoles tonis esot bijis dzirdrs, elegants, maigs. Bēthovens ļoti augstu vērtējis Klementa talantu un koncerta oriģinālā ierakstījis *Concerto par Clemenza pour Clement*. Stāsta, ka pirmatskaņojumā Klements starp Bēthovena koncerta daļām spēlējis improvizācijas ar otrādi apvērstu vijoli. Šķiet, tā tomēr nav kļuvusi par izplatītu praksi vijoles virtuozu vidū.

Orests SILABRIEDIS

VASKS

Pētera Vaska Otrā simfonija tapusi pēc Bornemutas simfoniskā orķestra un radio *BBC* pasūtījuma un tās pirmatskaņojums Karaliskajā Alberta zālē Londonā autoram nozīmējis vienu no lielākajiem saviļņojumiem mūžā.

Simfonijai ir divi raksturīgi skaņu tēli: pirmais simbolizē mūsu dzīvi ar visām tās pretrunām, daudzveidību, neprātīgo tempu un absurda skrējienu, augstu emocionālo temperatūru. Otrs ir sapnis, tālais ideāls: vēlamais, mūžīgais, pārlaicīgais. Ir arī trešais tēls – agresīvais "monstrs", visa ļaunā alegorija, kas ik pa laikam no bezdibeņa iznāk virszemē, lai pēc brīža atkal tajā atgrieztos.

Itin kā ārpus konteksta partitūrā ieausta izvērsta epizode – vīzija, kas sākas ar *pianissimo* tvertām, Vaskam tik mīļajām putnu balsu imitācijām un pakāpeniski izaug krāšņā, himniski ekstātiskā mūžības slavinājumā Radītājam. Kulminācijas brīdī tā tiek pārcirsta, un nāk lielais vilnis, kas noslauka radīto daili. Tomēr arī pēc traģiskās kulminācijas labais tēls vēl nav miris – tas ceļas augšup, aicinot dzīvot tālāk. Bet arī otro reizi cerība beidzas ar kulminējošu sēru maršu – zaudējuma sajūtu, ka nu patiešām viss beidzies.

Izskaņā – tēlains epilogs kā bezgalīgs lauks. Varonis ir dzīvojis, stāstot ļaudīm, cik pasaule skaista, bet nevienam tas nav bijis vajadzīgs. Nu varonis miris, savu saucienu pazaudējis, bet vienmēr paliek Mūžīgais. Skan tautasdziesma – tā simbolizē cerību, kad nāks jauns varonis, kas kaismīgi aicinās dzīvot labāk, mīlot un ticot. Vien jāgaida.

Atzītais igauņu vijolnieks **HANSS KRISTIANS ĀVIKS** ir Karla Nilsena Starptautiskā konkursa uzvarētājs 2022. gadā un Vācijas Ūzedomas balvas ieguvējs. Žurnāls *Gramophone* viņu izcēlis kategorijā "Ievērības cienīgs" (*One to Watch*), iezīmējot viņa "brīvi plūstošo virtuozitāti un skanējumu" – Āviks strauji nostiprinājies kā viens no savas paaudzes vadošajiem jaunajiem vijolniekiem. 2025. gadā viņš kā solists kopā ar vijolnieci Midori, Pāvo Jervi un Igaunijas Festivāla orķestri piedalījies nozīmīgajā koncerttūrē par godu Arvo Perta 90. jubilejai. Pēc augstu novērtētiem "Tabula rasa" atskaņojumiem Vīnes *Konzerthaus*, Cīrihes Tonhallē un Hamburgas Elbas filharmonijā Āviks debitējis Kārnegija zālē. *The New York Times* viņa sniegumu, kas apvieno "tīru enerģiju" un "hipnotisku mieru", raksturo kā "apbrīnojamu", nodēvējot viņu par "dabisku Perta interpretu". Arī Āvika ierakstītie darbi saņēmuši augstu novērtējumu: viņa 2025. gada orķestra debijas albums ar Odenses simfonisko orķestri diriģentes Džemmas Ņū vadībā, ieskaņojot Bruha Pirmo vijolkoncertu un Erki Svena Tīra Otro vijolkoncertu *Angel's Share*, saņēmis piecu zvaigžņu vērtējumu no *BBC Music Magazine* un atzīts par mēneša labāko koncertierakstu. Žurnāls *The Strad* izcēlis Āvika "iedziļināšanos, saikni un izpratni" saistībā ar kontrastējošajiem darbiem, īpaši uzsverot "mikroskopisko detaļu un nianšu" nozīmi vēstījumu iedzīvināšanā. Viņš veicis ierakstu arī *Deutsche Grammophon* "Uzlecošo zvaigžņu" ciklam platformā *STAGE+*, turpinot vairot savu starptautisko atpazīstamību. Āviks ir vienlīdz pārliecinošs gan klasiskajos meistardarbos, gan laikmetīgajā mūzikā,

izpildot repertuāru no baroka laika līdz jaunpasūtītiem darbiem. Izpildījumu vidū jāizceļ Mocarta *Sinfonia concertante* kopā ar Tabeu Cimmermani un *Ensemble Resonanz*, Mocarta Piektais vijolkoncerts kopā ar Kristiansanas simfonisko orķestri Juliana Rahlina vadībā, kā arī plašu atzinību guvušais Enesku trīs vijolsonāšu cikls 2025. gada Džordžes Enesku festivālā kopā ar pianisti Karolīnu Āviku.

Kopš 2025./2026. gada sezonas Āviks ir Virtembergas Heilbronnas kamerorķestra "Jaunais mākslinieks fokusā", īstenojot projektus gan kā solists, gan kā vadošais mākslinieks. Viņa nesenāko ieguldījumu jaunās mūzikas jomā iezīmē jaunpasūtītais Tenu Kervitsa Dubultkoncerts, kas ierakstīts kopā ar pianisti Karolīnu Āviku un Tallinas kamerorķestri un tiks izdots 2026. gadā.

Hanss Kristians Āviks dzimis Tallinā 1998. gadā un vijolspēli sācis apgūt piecu gadu vecumā. Pašlaik viņš studē Kronbergas Akadēmijā pie Ērika Šūmaņa un turpina mākslinieciskо sadarbību ar Julianu Rahlinu. Igaunijas prezidents viņam piešķīris balvu "Igaunijas Jaunā kultūras personība", savukārt 2025. gadā Āviks saņēmis Igaunijas Gada mūziķa titulu. Āviks spēlē uz retas Džovanni Paolo Madžīni vijoles (ap 1610.g.) ar Viktora Fetika lociņu, ko viņam dāsni aizdevuši Igaunijas Mūzikas instrumentu fonds un Sapožņinu ģimene.

KRISTĪNA POSKA ir viena no mūsdienu pieprasītākajām diriģentēm uz starptautiskās mūzikas skatuves, pateicoties savam mākslinieciskajam talantam un daudzpusībai. Kopš 2025. gada viņa ir Francijas Jauniešu orķestra mākslinieciskā vadītāja, bet kopš 2021./2022. gada sezonas – Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenā viesdiriģente. No 2019./2020. līdz 2024./2025. gada sezonai bijusi Flandrijas simfoniskā orķestra galvenā diriģente.

Šosezon Poska debitē ar Karalisko Liverpūles FO, Lucernas SO, *BBC* simfonisko orķestri, Esenes FO, *Sinfonia Varsovia*, Astūrijas provinces SO, Sinsinati SO un Baltimoras SO. Viņa atgriežas pie Mecas Nacionālā orķestra, Lozannas kamerorķestra, Karaliskā Skotijas Nacionālā orķestra un Minesotas orķestra. Aizvadot pēdējo koncertu kā Flandrijas SO galvenā diriģente, viņa to vadīs Bēthovena Ceturtās un Mālera Ceturtās atskaņojumā. Kā Francijas Jauniešu orķestra mākslinieciskajai vadītājai viņai plānotas divas Eiropas turnejas ar koncertiem Dižonas operā, Briseles Mākslas centrā *Bozar* un Parīzes filharmonijā, kā arī īpašs koncerts Stīgu kvartetu biennālē.

Starp nesenākajiem notikumiem izceļamas debijas ar Toronto SO un Kolorado SO Ziemeļamerikā; Spānijas Nacionālo orķestri, Basku SO un Bilbao SO Spānijā, Zviedrijas un Norvēģijas Radio SO Skandināvijā, kā arī Londonas FO, Roterdamas FO, Monpeljē Nacionālo orķestri, Lahti SO, Grācas FO un Tokijas *NHK* simfonisko orķestri. Kristīna uzstājusies arī ar Ķelnes *WDR* simfonisko

orķestri, Amsterdamas Karalisko *Concertgebouw* orķestri, Oslo FO, Nīderlandes FO, Stokholmas Karalisko FO u.c. Sadarbojusies arī ar Frankfurtes Radio SO, Vīnes Radio SO, Gēteborgas SO, Brēmenes Vācu kamerfilharmoniju un Cīrihes Tonhalles orķestri.

Ražīga ir Kristīnas darbība arī opermūzikas laukā. Poska šosezon atgriežas Norvēģijas Nacionālajā operā, lai diriģētu Barija Koska iestudēto Mocarta "Burvju flautu", pirms tam debitējot Dižonas operā ar Bartoka operu "Hercoga Zilbārža pils" un Štrausa "Metamorfozēm" (Dominika Pituazē režijā), atgriežoties Berlīnes Valsts operā ar Mocarta "Burvju flautu", Norvēģijas Nacionālajā operā un Dānijas Karaliskajā teātrī ar Mocarta "Tā dara visas", Flandrijas operā ar Pučīni "Bohēmu" (Roberta Karsena režijā), Štutgartes Valsts operā ar Bizē "Karmenu" un Drēzdenes *Semperoper* ar Mocarta "Bēgšanu no serāla". Diriģējusi izrādes arī Berlīnes Komiskajā operā, Zviedrijas Karaliskajā operā, Anglijas Nacionālajā operā, Somijas Nacionālajā operā, *Teatro del Maggio Musicale Fiorentino* un Vīnes Tautas operā.

Poska skolojusies Igaunijas Mūzikas un teātra akadēmijā Tallinā, apgūstot kordiriģēšanu, un Berlīnes Hansa Eislera Mūzikas augstskolā, kur pilnveidojusi orķestra diriģēšanas prasmes. Viņas apbrīnojamais talants uzmirdzējis jau agrīni, kļūstot par finālisti Donatellas Flikas konkursā 2010. gadā un Malko konkursā 2012. gada maijā, kur viņa saņēma arī skatītāju balvu. 2013. gada aprīlī viņai piešķirta prestižā Vācijas Diriģentu balva.

Iepriekš Poska bijusi Flandrijas SO galvenā diriģente (2019/2020–2024/2025), *Cappella Academica* galvenā diriģente (2006–2011) un Berlīnes Komiskās operas kapelmeistare (2012–2016), savukārt 2019./2020. gada sezonā vadījusi Bāzeles teātri. Kopā ar Flandrijas SO viņa turpina ieskaņot visu Bēthovena simfoniju ciklu ierakstu namā *Fuga Libera*.

BEETHOVEN

If we look into Beethoven's biography, we can try to imagine how in this music, the passion of the youth encounters its first serious storms in life – the composer tries to hide from the world that he is gradually becoming deaf. On the other hand, if we follow this path, we could end up engaging in speculative melodrama. The Violin Concerto is a powerful work that simultaneously at the same time demonstrates the composer's amazing mastery as well as the sanguine side of his personality that is not overshadowed by the choleric side of his temperament.

Beethoven's Violin Concerto was commissioned by the Austrian violinist and conductor Franz Clement and written in 1806. Some sources suggest that in May of that year, Beethoven became secretly engaged to Therese von Brunswick. Unfortunately there was no wedding. There is the view that in the concerto we can hear the happiness of a composer in love. The work is dedicated to Beethoven's childhood friend and solo violinist at the Theater an der Wien, Stephan von Breuning. Two years later he dedicated the concerto's arrangement for piano and orchestra to Stephan's wife Julie and the work is still occasionally performed to this day. The premiere of the Violin Concerto took place in 23 December 1806 at the Theater an der Wien (Franz Clement was the theatre conductor at the time).

Franz Clement had an outstanding musical memory and talent as musician. The tone of his violin was clear, elegant, and gentle. Beethoven had a very high regard for Clement's talent and in the original score he wrote *Concerto par Clemenza pour Clement*. The story goes that at the premiere, Clement played improvisations between movements of the Concerto with his violin held upside down. It seems that this practice has not become widespread among virtuoso violinists.

VASKS

The Symphony no. 2 by Pēteris Vasks was commissioned by the Bournemouth Symphony Orchestra and BBC Radio, and its first performance at the Royal Albert Hall in London became for the author one of the most thrilling moments of his life.

The Symphony contains two characteristic sound images: the first symbolises our life with all its contradictions, diversity, mad tempo and absurd race, life ruled by an emotionally feverish atmosphere. The other image embodies a dream, the remote ideal: desirable, everlasting, unlimited by time. There is also the third image present – the aggressive "monster", an allegory of all the evil, now and then rising from its abyss to the surface and after a while returning to it again.

As if out of context the score includes an expanded episode – vision opening with pianissimo birds' song imitations, growing gradually into magnificent and ecstatic hymn-like praise of eternity and the Creator. At the moment of its culmination the theme has been interrupted by the great wave sweeping away all the created beauty. However, after the tragic culmination the good has not died – it rises to the skies calling for a further life. But this glimpse of hope also ends with a culminating funeral march, with a feeling of loss when everything has indeed come to its end. The conclusion is a picturesque epilogue, like an endless field. The hero has lived telling people of the beauty of the world, but nobody seems to have any need for that. Now the hero is gone, having lost its call, however remaining the Eternal. The folk song melody symbolises hope – another hero might come passionately calling for a better life, loving and believing. And there is nothing one could do but just to wait.

Acclaimed Estonian violinist **HANS CHRISTIAN AAVIK** is the First Prize winner of the 2022 Carl Nielsen International Competition and recipient of Germany's Usedom Prize. Named "One to Watch" by Gramophone for his "effortless sounding virtuosity and tone," he has quickly established himself as one of the leading young violinists of his generation. In 2025, Aavik appeared as soloist alongside Midori on a high-profile tour with Paavo Järvi and the Estonian Festival Orchestra, marking the 90th anniversary of Arvo Pärt. Following widely praised performances of *Tabula Rasa* at the Vienna Konzerthaus, the Tonhalle Zürich, and the Elbphilharmonie Hamburg, Aavik made his Carnegie Hall debut. The New York Times described his performance as "astounding" for its blend of "sheer energy" and "entrancing calm," hailing him as a "natural Pärt interpreter." Aavik's recording career has drawn equal acclaim. His 2025 debut orchestral album with the Odense Symphony Orchestra under Gemma New-featuring Bruch's Violin Concerto No. 1 and Erkki-Sven Tüür's Violin Concerto No. 2 *Angel's Share* received a five star review from BBC Music Magazine and was named Concerto Recording of the Month. *The Strad* praised Aavik's "commitment, connection and insight" into the contrasting works, highlighting the "microscopic detail and nuance" that brings their storytelling vividly to life. He has also recorded for Deutsche Grammophon's Rising Stars series on the STAGE+platform, further strengthening his international profile. Equally at home in classical masterworks and contemporary repertoire, Aavik's artistic range spans from the Baroque to newly commissioned works. Highlights include Mozart's Sinfonia concertante with Tabea Zimmermann and Ensemble Resonanz, Mozart's Violin Concerto No. 5 with the Kristiansand Symphony Orchestra under Julian Rachlin, and a widely praised cycle of the three Enescu violin sonatas at the 2025 George Enescu Festival with his partnerpianist Karolina Aavik.

Since the start of the 2025/26 season, Aavik has served as Young Artist in Focus with the Württembergisches Kammerorchester Heilbronn, leading projects as both soloist and play-direct artist. His commitment to new music continues with a newly commissioned Double Concerto by Tõnu Kõrvits, recorded with pianist Karolina Aavik and the Tallinn Chamber Orchestra and scheduled for release in 2026.

Born in Tallinn in 1998, Aavik began violin studies at the age of five. He is currently continuing his studies at the Kronberg Academy with Erik Schumann and enjoys an ongoing artistic collaboration with Julian Rachlin. A recipient of the President of Estonia's Young Cultural Figure Award and named Estonia's Musician of the Year 2025, he performs on a rare Giovanni Paolo Maggini violin (c. 1610) and a Victor Fétique bow, on generous loan from the Estonian Foundation of Musical Instruments and the Sapožnin family.

Hailed for her artistry and versatility, **KRISTIINA POSKA** stands among the most sought-after conductors on today's international music scene. She serves as Music Director of the Orchestre Français des Jeunes since 2025, and as Principal Guest Conductor of the Latvian National Symphony Orchestra since the 2021/22 season. Previously, she held the position of Chief Conductor of the Flanders Symphony Orchestra from 2019/20 through 2024/25.

This season, Poska debuts with Royal Liverpool Philharmonic, Lucerne Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Essen Philharmonic, Sinfonia Varsovia, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Cincinnati Symphony Orchestra, and Baltimore Symphony Orchestra. She also returns to the Orchestre National de Metz, Orchestre de Chambre de Lausanne, Royal Scottish National Orchestra, and Minnesota Orchestra. Her final performance as Chief Conductor of the Flanders Symphony Orchestra will feature Beethoven's Symphony No. 4 and Mahler's Symphony No. 4. As Music Director of the Orchestre Français des Jeunes, she leads two European tours, with performances at the Opéra de Dijon, BOZAR Brussels, and Philharmonie de Paris, including a special concert for the Biennale des Quatuors à cordes.

Recent highlights include her debuts with the Toronto Symphony Orchestra and Colorado Symphony Orchestra in North America; Orquesta Nacional de España, Orquesta Sinfónica de Euskadi, and Orquesta Sinfónica de Bilbao in Spain; the Swedish and Norwegian Radio Symphony Orchestras in Scandinavia; as well as the London Philharmonic Orchestra, Rotterdam Philharmonic, Orchestre National de Montpellier, Lahti Symphony, Grazer Philharmoniker, and NHK Symphony Orchestra in Tokyo. She has also appeared with the WDR Sinfonieorchester Köln, Royal Concertgebouworkest, Oslo Philharmonic, Netherlands Philharmonic Orchestra, and Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, among many others. Additional collaborations include the hr-Sinfonieorchester, Radio-Symphonieorchester Wien, Gothenburg Symphony Orchestra, Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, and Tonhalle-Orchester Zürich.

Equally prolific in the operatic repertoire, Poska's current season features a return to the Norwegian National Opera with Barrie Kosky's production of Mozart's The Magic Flute. Her recent operatic engagements include her debut at the Opéra de Dijon conducting Bartók's Bluebeard's Castle and Strauss's Metamorphosen (directed by Dominique Pitoiset), a return to Staatsoper Berlin for Mozart's The Magic Flute, Così fan tutte in productions at both the Norwegian National Opera and Royal Danish Theatre, Puccini's La bohème (directed by Robert Carsen) at Opera Ballet Vlaanderen, Carmen at Staatsoper Stuttgart, and Die Entführung aus dem Serail at Sächsische Staatsoper Dresden (Semperoper). She has also worked with Komische Oper Berlin, Royal Swedish Opera, English National Opera, Finnish National Opera, Teatro del Maggio Musicale Fiorentino, and Volksoper Vienna, among others.

Poska's musical foundation was shaped at the Estonian Academy of Music and Theater in Tallinn, where she studied choral conducting, and at Berlin's Hochschule für Musik Hanns Eisler, where she honed her orchestral conducting skills. Her remarkable talent was recognized early through her finalist placements at the prestigious Donatella Flick LSO Competition (2010) and the Malko Competition (May 2012), where she was also awarded the Audience Prize. In April 2013, she won the esteemed German Conductors' Prize.

Her previous appointments include Chief Conductor of the Flanders Symphony Orchestra (2019/20–2024/25), Principal Conductor of Cappella Academica (2006–2011), Kapellmeister at Komische Oper Berlin (2012–2016), and Music Director for Theater Basel (2019/20). With the Flanders Symphony Orchestra, Poska continues her recording of the complete Beethoven symphony cycle for the Fuga Libera label.

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Aleksejs Bahirs, Sandis Šteinbergs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Konstantīns Paturskis, Lāsma Vītola, Darja Kuzma

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Agnese Stalidzāne, Inga Puķīte, Beāte Račko, Tatjana Ostrovska, Emīlija Bukša, Liene Briede, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Agnese Kanniņa

Alti | Violas
Pēteris Trasuns, Ināra Brīnuma, Arigo Štrāls, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Paula Kronentāle, Zane Dziesma

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Guna Šnē, Dace Zālīte-Zilberte, Mareta Prikule, Jānis Rinkulis, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Emma Bandiniece

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Viktors Stankevičs, Alise Broka, Dāvis Vilks

Flautas | Flutes
Tommaso Pratola, Maija Zandberga, Anete Toča

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Mārtiņš Dovmanis, Dainis Cimermanis (*paldies par 45 sezonām LNSO oboju grupas sastāvā*)

Klarnetes | Clarinets
Alise Gavare, Anna Marija Kubecka, Sigurds Lallo

Fagoti | Bassoons
Normunds Zvejnieks, Raimonds Gulbis, Elza Rubene

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Mārcis Kalniņš, Kalvis Etkins, Mikus Runka

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Kristians Kalva, Bruno Ančāns

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs, Kristaps Malahovskis

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Vaivods, Elīna Endzele, Ernests Mediņš, Elvijs Endelis, Arnis Stepiņš

Arfa | Harp
Ieva Šablovska

Čelesta, klavieres | Celesta, piano
Sanita Glazenburga